

INKIJKVERSIE SCRIPT

Nee nee, mevrouw! Dat gaat zomaar niet...!

Voor **2 vrouwen** en **2 mannen**. **Tijdsduur: ca. 15 minuten.**
((Deze sketch kan ook door de jeugd worden gespeeld))

Bij een supermarkt krijgt de caissière van haar manager te horen dat ze aan de klanten geen dierenvoedsel meer mag verkopen, zolang zij niet kunnen bewijzen dat ze echt een kat of hond hebben. Dit is, omdat de directie erachter is gekomen dat veel bejaarde mensen hebben ontdekt dat dierenvoedsel helemaal niet zo vies is en het daarom zelf opeten. De supermarkt wil meer vlees, kip en vis verkopen. Dus oudere klanten mogen van de *hele nare* manager geen dierenvoedsel meer afrekenen.

Toos (een bejaarde vaste klant) heeft echter een foto van haar kat en ook een van haar hond om het te bewijzen dat ze echt wel deze dieren heeft. Maar het bevalt haar niettemin dat deze idiote regel is ingesteld. En ze besluit de manager een lesje te leren.

Het eind van de sketch heeft een ontzettend leuke clou...!

Een vrolijke SKETCH
Voor **2 vrouwen** en **2 mannen...**
Tijdsduur: ca. 15 minuten
((Deze sketch kan ook door de jeugd worden gespeeld))

Nee nee, mevrouw!
Dat gaat zomaar niet...!

Door
© *Peter van den Bijlaardt*

Peter vd Bijlaardt
Lommerbaan 77
2728 JB Zoetermeer
Zijn er nog vragen?... Tel. 079 – 888 67 45
toneel42@casema.nl

SPELERS

- Rietje** Caissière. Een hele vriendelijke, lieve meid.
- Toos** Oudere dame. Fel mensje, die de *nieuwe regel* van de supermarkt niet zomaar pikt...
- André** Supermarktmanager. Een vreselijk naar persoon.
- Gijs** Timmerman. Is niet op zijn bekkie gevallen. Het zou leuk zijn als hij met het platte dialect sprak, van de streek waar hij vandaan komt.
- Esmaralda** Zij heeft geen tekst. Ze loopt, in sexy kleding 2 maal met een bord boven haar hoofd houdend, heen en weer over het toneel
Op het bord staat: **DE VOLGENDE MORGEN!**

ONEEL

Het speelt zich af in een supermarkt. Maar omdat het wel heel erg ingewikkeld wordt, om voor deze sketch van 15 minuten een hele supermarkt met kassa's en schappen met levensmiddelen op te bouwen, heb ik het volgende bedacht:

De supermarkt wordt... verbouwd...!

Rechts van het toneel, iets vanuit het midden staat een smalle lange tafel, met ernaast een wat kleiner tafeltje. Daarop staat de kassa. (kan men niet aan een kassa komen, dan gewoon een geldla).

Links achteraan op toneel staan een kleine werkbank, of workmate, waarop een lange plank ligt. Op de werkbank ligt een decoupeerzaag. Ernaast ligt een geluidsnormbeveiliging. (Dat is een soort koptelefoon, die men op de oren zet om niet doof te worden...)

Tegen de werkbank aan staan nog enkele kleinere planken. Voor de werkbank staat het timmermanskoffertje/kist van de timmerman.

KLEDING

Rietje... heeft een gekleurde caissièreschort aan, met naambordje.

Toos... een vrolijk mantelpakje en een bijpassende hoed. Ze draagt een schoudertas.

André... een net pak met stropdas.

Gijs... een timmermansoverall, of een spijkerbroek met T-shirt.

Esmaralda... mag gekleed gaan hoe ze wilt, zolang ze er maar '**sexy**' uitziet...!

Begin:
Nee nee, mevrouw!
Dat gaat zomaar niet...!

Voordat het licht aangaat, speelt men wat **saaie supermarkt-muziek**. Als men die zacht draait kan de muziek de hele sketch doorgaan. Op toneel staat de kassa, met de la open. **Gijs** kijkt op een A-viertje en knikt. Meet dan met zijn duimstok 3 x een maat op de plank en zet daarna, met zo'n rood timmermanspotlood 3 strepen op de plank. Hij pakt de geluidsnormbeveiliging en zet die op. Dan begint hij met de decoupeerzaag enkele stukken van de plank af te zagen. Steeds als er gepraat moet worden zet hij de decoupeerzaag uit en gaat hij op zijn A-viertje kijken en meet dan op de plank weer enkele maten af. Hij kijkt nu op z'n A-viertje en denkt na. Draait dan de plank om en wrijft met spuug de getekende streepjes eraf en gaat opnieuw meten. Hij zaagt alleen als dat in het script staat, anders wordt het een rommeltje...! Gijs zet de geluidsnormbeveiliging op zijn hoofd en begint, vlak voordat Rietje opkomt te zagen.

- Rietje [op met in haar handen een klein koffertje of bakje, waarin enkele losse bankbiljetten liggen en een paar rolletjes met klein geld. Ze kijkt verstoord naar Gijs] Krijgen we de hele dag deze herrie meneer? [als Gijs, die haar niet hoort niet reageert zwaait ze met haar vrije hand, om zijn aandacht te vangen]
- Gijs Ziet haar zwaaien, houdt op met zagen, grijnst heel breed en zwaait terug.
- Rietje Ja, sta nou niet zo idioot te zwaaien. Ik vroeg of we deze herrie de hele dag te horen krijgen?

- Gijs [zet zijn geluidsnormbeveiliging af en laat die in zijn nek hangen] Pardon schat, zei je iets?
- Rietje [beetje verontwaardigd] Zeg, ik ben je schat niet hoor.
- Gijs [grijnst breed] Ja, maar je zou het wel willen zijn. [zet zijn geluidsnormbeveiliging weer op zijn oren]
- Rietje [zegt weer, zo gauw hij die dingen op zijn oren heeft] Ik vroeg of we deze herrie de hele dag krijgen?
- Gijs [ziet dat ze weer tegen hem praat en zet ze weer af] Wil je iets weten schat?
- Rietje [zucht diep] Ja. Ik wil weten of we deze herrie de hele dag moeten aanhoren?
- Gijs Ja, het spijt me schat, maar ik ben hier om jullie winkel mooier te maken en daar moet ik dan wel bij zagen.
- André [op. Hij heeft een mailtje in zijn hand. Kijkt op zijn horloge] Je bent te laat Rietje.
- Rietje Maar één minuutje meneer Miechiel.
- André Één minuutje is ook te laat. Ik wil dat je hier op tijd bent, anders kan je binnenkort iets anders gaan zoeken.
- Rietje Zucht diep en zet het koffertje met geld op de lange tafel.
- Gijs Nou, fijn om hier te werken hoor. [zet zijn geluidsnormbeveiliging op zijn oren en begint weer te zagen]

André [die hem scherp aankijkt] Wat zei jij? [hij kijkt verstoord naar Gijs en dan naar Rietje, die klein geld in de kassa-la doet] Is dat de hele morgen al zo? [Rietje maakt een grimas en bewegingen dat ze hem niet kan horen. André schreeuwt, op het moment dat Gijs ophoudt met zagen heel hard] IS DAT DE HELE MORGEN AL ZO?

Rietje Dat weet ik niet, ik kom net binnen.

André Moet jij nog lang zagen?

Gijs [zet zijn geluidsnormbeveiliging weer af] U zei?

André Ik vroeg of jij de hele ochtend hier blijft zagen.

Gijs [grijnzend] Hé, dat vroeg die vriendelijke dame daar mij net ook al. Ja, da's wel de bedoeling, ja. Deze planken komen boven het koelmeubel te hangen en die moeten precies op maat zijn.

André Om hoeveel planken gaat het hier?

Gijs Geen idee. Ik ben er net mee begonnen. [pakt het A-viertje] Maar ik wil wel fff voor u kijken hoeveel er daar komen?

KLEIN STUKJE VERDER

Toos [lichtjes geïrriteerd] Waarom staat de kassa helemaal hier? [ze zet het blik op de lange tafel. Rietje wijst ernaar en probeert gelijk Pauls aandacht te trekken dat er een blik dierenvoedsel is neergezet]

André We zijn de supermarkt aan het verbouwen mevrouwtje.

- Toos Ja, ik word liever niet met mevrouwtje aangesproken jongeman.
- André O, neemt u mij niet kwalijk.
- Toos Ik noem jou toch ook geen meneertje. [snuift hard] Dus alles wordt weer anders. Alles op andere plekken natuurlijk. Zodat we niks meer kunnen vinden. En maar zoeken, en maar zoeken naar alles! Nou, voor mij hoeft dit allemaal niet zo nodig. [wijst] Ik wil dit even afrekenen juffrouw.
- Rietje [heeft al die tijd naar het blik gewezen en haar hoofd bewogen, om André maar naar het blik te laten kijken] Als ik het goed zie, mevrouw is dit eh... [weer overdreven hoofdbewegingen makend en het woord: **dierenvoedsel** extra hard uitsprekend] DIERENVOEDSEL.
- Toos [André heeft nu eindelijk door waar het om gaat en pakt het blik op] Ja, dat weet ik ook wel. Ik heb die brokjes net uit het vak gehaald.
- Rietje Maar ik weet niet of eh... ik eh... [kijkt André vragend aan] dit wel aan u mag verkopen.
- Toos [hevig verontwaardigd] Of je dit wel aan mij mag verkopen? Natuurlijk mag jij dit aan mij verkopen. Moet mijn kat soms van honger sterven.
- André U heeft een kat mevrouw?
- Toos [obstinaat] Ja zeker wel heb ik een kat. Wat is dit voor een rare vraag?
- André [achterdochtig] U weet dat heel zeker mevrouw?

- Toos Ja, natuurlijk weet ik dat héél zeker. Ik struikel iedere ochtend over hem, want meneer is aartslui.
- André En eh... kunt u dat bewijzen mevrouwtje? Ik bedoel mevrouw.
- Toos [grote verbaasde ogen] Of mijn kat aartslui is?
- André Nee, of u wel een kat bezit.
- Toos Kijkt André aan, dan Rietje en tenslotte Gijs.
- Gijs Ja, mij hoeft u niet aan te kijken hoor dame. Ik werk hier niet. Ik heb deze idiote regeltjes niet verzonnen.

KLEIN STUKJE VERDER

André en **Toos** af. **Rietje** neemt het blik dierenvoedsel en het koffertje met geld met zich mee af. **Gijs** legt de geluidsnormbeveiliging op de werkbank en neemt de lange plank met zich mee af. **Esmaralda** op. In haar handen het bord met daarop de tekst: **DE VOLGENDE MORGEN!** Ze houdt die hoog boven haar hoofd en loopt vooraan op toneel enkele malen zo sexy mogelijk heen en weer.

Gijs op met de lange plank, die hij op de werkbank legt. Hij kijkt op het A-viertje en knikt begrijpend. Meet dan met zijn duimstok 6 maten op de plank af en zet er dikke strepen neer. Dan pakt hij de geluidsnormbeveiliging, zet die op en begint weer te zagen. **Rietje** [op. In haar handen het koffertje met geld. Ze kijkt verstoord naar Gijs en zwaait met haar hand. Gijs ziet haar zwaaien, houdt op met zagen, grijnst heel breed en zwaait terug. Rietje laat hem met hand- en vingerbewegingen weten dat hij de

decoupeerzaag moet uitzetten. Als hij dat heeft gedaan en zijn oordoppen heeft afgezet] Ga je vandaag weer de hele dag zagen?

Gijs Alleen deze plank nog.

Rietje O, gelukkig, want ik word gek van dat gezaag.

Gijs Daarna ga ik boren.

Rietje Bóren?! Ga je ook nog bóren?!

Gijs Ja, je weet wel, met een boormachine. [maakt grijnzend de handelingen]

Rietje O... En eh... maakt dat ook zo'n herrie?

Gijs Valt wel mee. [zet zijn geluidsnormbeveiliging op zijn hoofd]

Rietje Ja ja... [zet het geldkoffertje op de lange tafel en breekt een rolletje kleingeld en doet dat in de la van de kassa]

André [zo gauw hij opkomt begint Gijs te zagen. Hij kijkt verstoord naar hem en legt zijn hand op zijn schouder]

Gijs [schrikt zich weer rot en zaagt weer schuin, waardoor hij bijna zelf onderuit schuift. Hij zet zijn oordoppen af en kijkt André kwaad aan] Wilt je dat nou niet meer doen.

André Wat niet?

Gijs Mij steeds aanstoten als ik aan het zagen ben. Ik had wel in mijn hand kunnen zagen.

André O sorry. Maar ik wil even stilte want ik moet mijn personeel wat zeggen.

Rietje Moet u mij wat zeggen meneer Miechiel?

- André Ja. Dat van eh... gisteren... Dat van dat dierenvoedsel en dat jij dat niet aan klanten mag verkopen...
- Rietje O gelukkig, is dat van de baan meneer Miechiel?
- André [gedecideerd] Nee, dat gaat nog gewoon door. Ik wilde alleen even zeggen dat je daar vandaag ook op moet letten.
- Rietje Nou, dat vind ik helemaal niet leuk hoor. Gisteren liep er een klant boos weg toen ik hem vroeg of hij een hond had. Hij liet alle boodschappen staan en die moest ik allemaal weer terug in de schappen gaan zetten.
De sketch eindigt met een ontzettend leuke clou!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto